

- 5) w § 12 ust. 3, § 15 ust. 1 pkt 2 i 3 wyrazy „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „wojewoda, prezydent miasta wyłączonego z województwa” w odpowiednim przypadku;
- 6) w § 18 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 pkt 2 wyrazy „wydział finansowy prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej”;
- 7) w § 20 wyrazy „z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac” zastępuje się wyrazami „z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych”.

§ 2. W uchwale nr 54 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 2 pkt 1 wyrazy „w zarządzie prezydium rad narodowych” zastępuje się wyrazami „w zarządzie terenowych organów administracji państwowej”;
- 2) w § 4:
- a) ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) odpisy na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy”;
- b) w ust. 3 wyrazy „przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „wojewoda, prezydent miasta wyłączonego z województwa”;

- 3) w § 6 ust. 2 wyrazy „w porozumieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „w porozumieniu z urzędem wojewódzkim (urzędem miejskim w mieście wyłączonego z województwa)”;

4) w § 10 ust. 1 skreśla się pkt 4;

- 5) w § 11 ust. 4 wyrazy „w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)” zastępuje się wyrazami „w porozumieniu z wojewodami, prezydentami miast wyłączonych z województw”;

6) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Zasady tworzenia i wykorzystywania zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego regulują odrębne przepisy.”

§ 3. W uchwale nr 316 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1971 r. w sprawie podziału zysku z uzupełniającej produkcji artykułów rynkowych oraz korekty funduszu płac związanego z tą produkcją (Monitor Polski z 1972 r. Nr 6, poz. 37) § 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zysk osiągnięty ze sprzedaży wyrobów produkcji uzupełniającej przeznaczona się w 50% na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa, pozostałą część zysku przekazuje się do budżetu Państwa.”

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

43

UCHWAŁA Nr 41 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1974 r.

w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w latach 1974 i 1975.

Na podstawie art. 1 i 5 dekretu z dnia 14 lipca 1973 r. o dodatkowych dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 29, poz. 160) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą otrzymać w 1974 r. sześć dodatkowych dni wolnych od pracy, a w 1975 r. dwanaście dodatkowych dni wolnych od pracy przypadających w zasadzie w soboty, w terminach określonych w załączniku do uchwały.

2. Zasady i tryb udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy dla pracowników górnictwa określają odrębne przepisy.

3. Upoważnia się ministrów oraz wojewodów i prezydentów miast wyłączonych z województw do ustalania w porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawo-

dowych dla niektórych podległych im zakładów pracy lub grup pracowników w tych zakładach pracy innych terminów udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy niż podane w załączniku do uchwały. W szczególności zmianę tych terminów uzasadniają: praca w ruchu ciągłym, potrzeba utrzymania normalnego rytmu działalności gospodarczej i zaspokajania codziennych potrzeb społeczeństwa lub warunki organizacyjne (np. w przemyśle i usługach, w zakładach o sezonowym nasileniu działalności, w budownictwie, w rolnictwie, w komunikacji) oraz zadania służb remontowych, konserwacyjnych, utrzymania ruchu, brygad załadunkowych i wyladunkowych.

§ 2. 1. Pracownicy, którzy na podstawie odrębnych przepisów już korzystają z dodatkowych dni wolnych od pracy, lecz w mniejszej liczbie w roku od określonej w § 1 ust. 1, mogą korzystać na warunkach określonych w uchwale z takiej łącznej liczby dodatkowych dni wolnych od pracy, jaką uchwała określa na dany rok.

2. Dodatkowe dni wolne od pracy, o których mowa w uchwale, nie przysługują pracownikom sezonowym.

§ 3. 1. W zakładach pracy wykonujących w pełni zadania dodatkowe dni wolne od pracy mogą być udzielane dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 46 godzin tygodniowo bez obowiązku odpracowania równoważnej liczby godzin.

2. Pracownicy zatrudnieni w wymiarze czasu pracy krótszym od powszechnie obowiązującej normy 46 godzin tygodniowo mogą otrzymać dodatkowe dni wolne od pracy w drodze odpowiednich zmian rozkładu czasu pracy bez skracania obowiązującego ich wymiaru czasu pracy.

§ 4. 1. Warunkiem wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy, o których mowa w § 3 ust. 1, jest:

- 1) wykonanie z wyprzedzeniem w okresie poprzedzającym dzień wolny zadań planowych i zobowiązań dodatkowych w pełni pokrywających ubytek czasu pracy,
- 2) osiągnięcie założonych relacji ekonomicznych i wyników finansowych,
- 3) wzrost godzinowej wydajności pracy bądź wzrost wydajności pracy mierzony za pomocą wskaźników obowiązujących w danej branży, zapewniający pełną realizację zadań planowych bez wzrostu zatrudnienia z tytułu skrócenia czasu pracy.

2. Udzielanie dodatkowych dni wolnych od pracy powinno następować w ramach planowanego (dysponowanego) osobowego funduszu płac i nie może spowodować wzrostu kwoty dopłat za godziny nadliczbowe w przeliczeniu na jednego zatrudnionego.

3. Zakład pracy, który w rachunku narastającym od początku roku nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie ma prawa do wprowadzenia kolejnego dodatkowego dnia wolnego od pracy.

4. Pracownicy zarządu przedsiębiorstw mogą otrzymać dodatkowy dzień wolny od pracy, jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 i 2, w stopniu uzasadniającym wprowadzenie dodatkowego dnia wolnego od pracy dla robotników

5. Pracownicy zarządu przedsiębiorstw wielozakładowych, kombinatów i zjednoczeń (jednostek równorzędnych) mogą otrzymać dodatkowy dzień wolny od pracy, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 i 2, zostały spełnione przez wszystkie zakłady zgrupowane w danej jednostce organizacyjnej.

6. W razie niespełnienia warunków uprawniających do wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy w niektórych zakładach zgrupowanych w przedsiębiorstwie wielozakładowym, kombinacie lub zjednoczeniu (jednostce równorzędnej) decyzje o wprowadzeniu dodatkowego dnia wolnego od pracy dla pracowników, o których mowa w ust. 5, może podjąć właściwy minister, jeżeli warunki te zostały spełnione w skali całej jednostki organizacyjnej.

§ 5. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw spowodują wprowadzenie odpowiednich zmian w planach operatywnych przedsiębiorstw w ramach ich planów techniczno-ekonomicznych stosownie do potrzeb wynikających ze skracania czasu pracy.

§ 6. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw po porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych:

- 1) podejmą właściwe środki zapewniające sprawną realizację zadań planowych i obsługę społeczeństwa przez podległe im jednostki w warunkach zmian w rozkładzie czasu pracy,
- 2) zapewnią należyte przygotowanie organizacyjne nadzorowanych zakładów pracy do zwiększenia wykonania norm pracy i osiągnięcia dodatkowego wzrostu godzinowej wydajności pracy bądź wzrostu wydajności pracy mierzonego za pomocą wskaźników obowiązujących w danej branży.

2. Wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw po porozumieniu z wojewódzkimi radami związków zawodowych zapewnią koordynację realizacji udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy na terenie województw, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia sprawnej działalności żłobków, przedszkoli, handlu, gastronomii i komunikacji oraz rozszerzenia zakresu usług kulturalnych i rekreacyjnych w dniach wolnych od pracy.

§ 7. 1. Za dodatkowe dni wolne od pracy pracownicy nie otrzymują odrębnego wynagrodzenia.

2. Osobowy fundusz płac pozostający w wyniku zmniejszenia liczby przepracowanych godzin z tytułu wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy powinien być wykorzystany — odpowiednio do wzrostu wydajności pracy, warunkującego wykonanie zadań produkcyjnych:

- 1) na opłacanie zwiększonego wykonania norm pracy,
- 2) na premie dla pracowników godzinowo płatnych, tak aby ci pracownicy, którzy wykonali wszystkie zadania, otrzymali wynagrodzenie nie niższe od przypadającego za dany miesiąc w poprzednio obowiązującym wymiarze czasu pracy.

§ 8. 1. Za pracę wykonywaną w dni wyznaczone jako dodatkowe dni wolne od pracy pracownikom przysługuje wynagrodzenie jak za normalny dzień pracy.

2. Pracownicy uprawnieni do korzystania z dodatkowego dnia wolnego, którzy go nie wykorzystali w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy (ust. 1), powinni w zamian otrzymać dzień wolny w innym terminie.

§ 9. Dodatkowe dni wolne od pracy udzielane w trybie § 3 ust. 1, przypadające w okresie urlopu wypoczynkowego, są wliczane do urlopu wypoczynkowego.

§ 10. 1. Decyzje o wprowadzeniu dodatkowego dnia wolnego podejmuje kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek kierownika zakładu pracy zgłoszony po porozumieniu z radą zakładową, po stwierdzeniu, że przygotowania organizacyjne zapewniają realizację zadań zakładu pracy i spełnienie warunków, o których mowa w § 4.

2. Prezes Rady Ministrów określi zmiany rozkładu czasu pracy w jednostkach centralnej i terenowej administracji państwowej.

§ 11. Decyzje, o których mowa w § 10 ust. 1, w odniesieniu do spółdzielni podejmą centralne oraz wojewódzkie i powiatowe związki spółdzielni.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1974 r. (poz. 43).

Terminy wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy.

1. Terminy wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1974 r.:

1) sobota 25 maja,	4) sobota 28 września,
2) sobota 20 lipca,	5) sobota 12 października,
3) sobota 24 sierpnia,	6) sobota 2 listopada.

2. Terminy wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1975 r.:

1) sobota 25 stycznia,	7) poniedziałek 21 lipca,
2) sobota 22 lutego,	8) sobota 9 sierpnia,
3) sobota 22 marca,	9) sobota 23 sierpnia,
4) sobota 26 kwietnia,	10) sobota 27 września,
5) sobota 24 maja,	11) sobota 25 października,
6) sobota 28 czerwca,	12) sobota 27 grudnia.

44

UCHWAŁA Nr 43 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1974 r.

w sprawie organizowania przewozów koleją w okresie zimowym 1973/1974.

W celu umożliwienia sprawnego przewozu towarów w okresie zimowym 1973/1974 Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wysyłanie koleją towarów, określonych w załączniku do uchwały, w okresie do dnia 31 marca 1974 r. powinno być dokonywane w przesyłkach całopociągowych lub w zwartych grupach wagonów nadawanych w jednym kierunku.

§ 2. Odbiorcy przesyłek całopociągowych lub w zwartych grupach wagonów powinni je odbierać, także gdy ilość nadesłanego towaru przekracza ilość określoną umownie dla jednorazowego dostarczenia albo gdy dostarczenie nastąpiło przed terminem określonym w umowie, jeżeli odstępstwo od warunków umownych zostało spowodowane koniecznością sformowania zwartego pociągu lub grupy wagonów zamiast wysyłania towaru w pojedynczych wagonach lub małych grupach.

§ 3. Minister Komunikacji ustali szczegółowe zasady formowania i kierowania przesyłek, o których mowa w

§ 1, oraz dostosuje terminy wyladunku przesyłek całopociągowych do warunków technicznych stacji przeznaczenia oraz zdolności wyladunkowych i transportowych odbiorcy. Terminy te nie mogą być dłuższe niż 24 godziny.

§ 4. Jeżeli na skutek wysłania przesyłki całopociągowej lub w zwartej grupie wagonów sprzedawca popadnie w zwłokę w dostarczeniu towaru, kupujący (odbiorca) nie może dochodzić kar umownych oraz odszkodowań na zasadach ogólnych za zwłokę w dostarczeniu towaru, a jeżeli na skutek zwłoki odstąpił od umowy — kar umownych z tego tytułu.

§ 5. Zaleca się centralnym związkom spółdzielni stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do uchwały nr 43 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1974 r. (poz. 44).

WYKAZ

towarów, które powinny być przewożone w przesyłkach całopociągowych i w grupach wagonów nadawanych w jednym kierunku.

1. Towary, które należy przewozić w przesyłkach całopociągowych:

- 1) węgiel, z wyjątkiem pozostałego z dziennego wydobycia po sformowanych pociągach; pozostałość ta powinna być nadawana według zasad określonych w ust. 2 lub 3,

- 2) koks, z wyjątkiem nadawanego przez zakłady określone w ust. 2 pkt 1,
- 3) rudy, z wyjątkiem manganowych i chromowych,
- 4) kamienie wszelkie, z wyjątkiem tłucznia dolomitowego surowego oraz kamienia wapiennego dla Hut: „im. 1 Maja”, „Batory”, „Łabędy” i „Zabrze”,